

Asia C-232/21

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

12.4.2021

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin:

Landgericht Ravensburg (Ravensburgin alueellinen alioikeus,
Saksa)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

19.3.2021

Kantajat:

CR

AY

ML

BQ

Vastaajat:

Volkswagen Bank GmbH

Audi Bank SA

Pääasian kohde

Kulutusluottosopimus – Luottosopimuksessa mainittavat tiedot – Direktiivi 2008/48/EY – Peruuttamisoikeus – Peruuttamisoikeuden menettäminen – Peruuttamisoikeuden väärinkäyttö – Kuluttajan velvollisuus tehdä suorituksensa ensimmäisenä, kun vastaanotetut suoritukset palautetaan peruuttamisilmoituksen jälkeen – Oikeus esittää ennakkoratkaisukysymys yhden tuomarin kokoonpanossa

Ennakkoratkaisupyyntöön kohde ja oikeusperusta

Unionin oikeuden tulkinta, SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

1. EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan kolmannen virkkeen ja 12 momentin 1 kohdan kolmannen virkkeen mukainen laillisuusfiktio

- a) Ovatko EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan kolmas virke ja 12 momentin 1 kohdan kolmas virke, sikäli kuin niissä sopimusehtojen, jotka eivät täytä direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohdan säännösten vaatimuksia, katsotaan täyttävän EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen edellytykset ja EGBGB:n 247 §:n 12 momentin 1 kohdan toisen virkkeen 2 kohdan b alakohdassa asetetut edellytykset, direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohdan ja 14 artiklan 1 kohdan vastaisia?

Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi:

- b) Seuraako unionin oikeudesta ja etenkin direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohdasta ja 14 artiklan 1 kohdasta, että EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan kolmatta virkettä ja 247 §:n 12 momentin 1 kohdan kolmatta virkettä ei voida soveltaa, sikäli kuin niissä sopimusehtojen, jotka eivät täytä direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohdan säännösten vaatimuksia, katsotaan täyttävän EGBGB:n 247 §:n 6 momentin 2 kohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen edellytykset ja EGBGB:n 247 §:n 12 momentin 1 kohdan toisen virkkeen 2 kohdan b alakohdassa asetetut edellytykset?

Kysymyksiin 1.a ja b annettavista vastauksista riippumatta:

2. Direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut luottosopimuksessa mainittavat tiedot

- a) Onko direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan p alakohtaa tulkittava siten, että luottosopimuksessa mainittavan koron määrän päivää kohti on oltava laskettavissa sopimuksessa mainitusta sopimuksen mukaisesta lainakorosta?
- b) Direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan r alakohta:
- aa) Onko tätä säännöstä tulkittava siten, että luottosopimuksessa mainittujen tietojen lainan ennenaikaisen takaisinmaksun yhteydessä maksettavasta korvauksesta on oltava niin täsmällisiä, että kuluttaja voi laskea ainakin likimain maksettavan korvauksen suuruuden?

(jos edelliseen kysymykseen aa vastataan myöntävästi)

- bb) Onko kansallinen säännös ristiriidassa direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan r alakohdan ja 14 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen kanssa, jos sen mukaan silloin, jos direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan r alakohdassa tarkoitetut tiedot ovat epätäydellisiä, peruuttamisen määräaika alkaa tästä huolimatta kulua sopimuksen tekemisestä ja ainoastaan luotonantajan oikeus saada korvaus ennakkoajasta takaisinmaksusta lakkaa?

Jos vähintään toiseen edellä olevista kysymyksistä 2.a tai b vastataan myöntävästi:

- c) Onko direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen b alakohtaa tulkittava siten, että peruuttamisen määräaika alkaa vasta sitten, kun direktiivin 2008/48/EY10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettu täysimääräisesti ja oikein?

Jos kysymykseen vastataan kieltävästi:

- d) Mitkä ovat merkitykselliset edellytykset sille, että peruuttamisen määräaika alkaa, vaikka annetut tiedot ovat olleet epätäydellisiä tai virheellisiä?

Jos edellä olevaan kysymykseen 1.a ja/tai ainakin toiseen kysymyksistä 2.a tai b vastataan myöntävästi:

3. Direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun peruuttamisoikeuden menettäminen passiivisuuden perusteella:

- a) Voidaanko direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu peruuttamisoikeus menettää passiivisuuden perusteella?

Jos tähän vastataan myöntävästi:

- b) Merkitseekö peruuttamisoikeuden menettäminen passiivisuuden perusteella sen ajallista rajoittamista, josta on säädettävä parlamentin antamalla lailla?

Jos tähän vastataan kieltävästi:

- c) Edellyttääkö menettäminen passiivisuuden perusteella subjektiiviselta kannalta sitä, että kuluttaja oli tietoinen siitä, että hänen peruuttamisoikeutensa on edelleen voimassa, tai että kuluttajan tietämättömyyden on ainakin katsottava johtuvan törkeästä

huolimattomuudesta? Päteekö tämä myös päättyneiden sopimusten osalta?

Jos tähän vastataan kieltävästi:

- d) Onko luotonantajan mahdollisuus antaa tiedot luotonottajalle jälkikäteen direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen b alakohdan mukaisesti ja siten käynnistää peruuttamisen määräajan kulumisen esteenä vilpittömään mieleen perustuvalla menettämistä passiivisuuden perusteella koskevien sääntöjen soveltamiselle? Päteekö tämä myös päättyneiden sopimusten osalta?

Jos tähän vastataan kieltävästi:

- e) Onko tämä sopusoinnussa niiden kansainvälisen oikeuden vakiintuneiden periaatteiden kanssa, jotka sitovat saksalaisia tuomareita perustuslain nojalla?

Jos tähän vastataan myöntävästi:

- (f) Miten saksalaisen lainkäyttäjän on ratkaistava kansainvälisen oikeuden sitovien määräysten ja unionin tuomioistuimen ohjeiden välinen ristiriita? **[alkup. s. 5]**

4. Olettama, jonka mukaan kuluttaja on käyttänyt väärin direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua peruuttamisoikeutta:

- a) Voiko direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun peruuttamisoikeuden käyttäminen merkitä oikeuden väärinkäyttöä?

Jos tähän vastataan myöntävästi:

- b) Merkitseekö peruuttamisoikeuden väärinkäyttöä koskeva olettama peruuttamisoikeuden rajoittamista, josta on säädettävä parlamentin antamalla lailla?

Jos tähän vastataan kieltävästi:

- c) Edellyttääkö peruuttamisoikeuden väärinkäyttöä koskeva olettama subjektiiviselta kannalta sitä, että kuluttaja oli tietoinen siitä, että hänen peruuttamisoikeutensa on edelleen voimassa, tai että kuluttajan tietämättömyyden on ainakin katsottava johtuvan törkeästä huolimattomuudesta? Päteekö tämä myös päättyneiden sopimusten osalta?

Jos tähän vastataan kieltävästi:

- d) Onko luotonantajan mahdollisuus antaa tiedot luotonottajalle jälkikäteen direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen b alakohdan mukaisesti ja siten käynnistää peruuttamisen määräajan kulumisen esteenä vilpittömään mieleen perustuvan peruuttamisoikeuden väärinkäyttöä koskevalle olettamalle? Päteekö tämä myös päättyneiden sopimusten osalta?

Jos tähän vastataan kieltävästi:

- e) Onko tämä sopusoinnussa niiden kansainvälisen oikeuden vakiintuneiden periaatteiden kanssa, jotka sitovat saksalaisia tuomareita perustuslain nojalla?

Jos tähän vastataan myöntävästi:

- f) Miten saksalaisen lainkäyttäjän on ratkaistava kansainvälisen oikeuden sitovien määräysten ja unionin tuomioistuimen ohjeiden välinen ristiriita? [alkup. s. 6]

Edellä oleviin kysymyksiin 1–4 annettavista vastauksista riippumatta:

5. a) Onko unionin oikeuden mukaista, jos kansallisen oikeuden nojalla kauppasopimukseen liittyvän luottosopimuksen yhteydessä sen jälkeen, kun direktiivin 2008/48/EY 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kuluttajan peruuttamisoikeutta on käytetty pätevästi,
- aa) kuluttajan oikeus vaatia luotonantajalta suorittamiensa lainaerien takaisinmaksua syntyy vasta silloin, kun hän on puolestaan palauttanut ostamansa tavaran luotonantajalle tai esittänyt näytön siitä, että hän on toimittanut tavaran luotonantajalle?
- bb) kuluttajan kanne, jossa vaaditaan *kuluttajan suorittamien lainaerien takaisinmaksua kaupan kohteen palauttamisen jälkeen*, on hylättävä perusteettomana siinä tapauksessa, että luotonantaja ei ole syyllistynyt velkojan viivästykseen ottaessaan kaupan kohteen vastaan?

Jos tähän vastataan kieltävästi:

- b) Seuraako unionin oikeudesta, että edellä a aa ja/tai a bb kohdassa kuvattuja kansallisia säännöksiä ei voida soveltaa?

Edellä oleviin kysymyksiin 1–5 annettavista vastauksista riippumatta:

6. Onko ZPO:n 348a §:n 2 momentin 1 kohta, sikäli kuin tässä säännöksessä viitataan myös SEUT 267 artiklan toisen kohdan mukaisten ennakkoratkaisupyynnönpäätösten tekemiseen, ristiriidassa SEUT 267 artiklan toisen kohdan mukaisen ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan

kansallisten tuomioistuinten toimivallan kanssa, ja onko sitä sen vuoksi jätettävä soveltamatta ennakkoratkaisupyyntöpäätösten tekemiseen?

Unionin oikeussäännöt, joihin asiassa viitataan

Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (jäljempänä direktiivi 2008/48), erityisesti sen 10 artiklan 2 kohdan p ja r alakohta sekä 14 artiklan 1 kohta

Kansalliset oikeussäännöt, joihin asiassa viitataan

Perustuslaki (Grundgesetz, jäljempänä GG), erityisesti sen 25 §

Siviililain täytäntöönpanosta annettu laki (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch, jäljempänä EGBGB) 247 §:n 3, 6, 7 ja 12 momentti, sellaisina kuin ne olivat voimassa tosiseikkojen tapahtuma-aikaan

Siviililaki (Bürgerliches Gesetzbuch; jäljempänä BGB), erityisesti sen 242, 273, 274, 293, 294, 295, 322, 355, 356b, 357, 357a, 358, 492, 495 ja 502 § sekä (neljännen menettelyn osalta) BGB:n 346 §:n 1 momentti ja 348 § BGB:n 357 §:n 1 ja 4 momentin sijaan (uusi toisinto).

Siviiliprosessilaki (Zivilprozessordnung, jäljempänä ZPO), erityisesti sen 348a §

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Nyt käsiteltävän ennakkoratkaisupyyntöön taustalla on neljä eri tapausta.
- 2 Samoin kuin ennakkoratkaisupyyntöissä C-33/20, C-155/20, C-187/20, C-336/20, C-38/21 ja C-47/21, kantajat ovat tehneet vastaajana olevan pankin kanssa luottosopimuksen tietyistä summista ostaakseen auton yksityiseen käyttöön. Kantajat maksoivat autoliikkeelle ennakkomaksun ja rahoittivat luotoillaan jäljellä olevan kauppahinnan sekä tietyn suuruisen takaisinmaksuturvan. Luottosopimuksissa vahvistettiin, että kantajat maksavat luoton takaisin tiettyinä samansuuruisina kuukausierinä sekä tietyn suuruisena loppuosana. Luottosopimusta valmisteltaessa ja tehtäessä vastaajat käyttivät autoliikettä luotonvälittäjänä. Kantajat maksoivat sovitut erät säännöllisesti mutta peruuttivat kuitenkin luottosopimusten tekemistä koskevan tahdonilmaisunsa.
- 3 Menettelyissä 1, 2 ja 3 luottosopimuksissa todetaan luoton ennaikaisesta takaisinmaksusta mahdollisesti maksettavasta korvauksesta seuraavaa:

”Pankki voi vaatia asianmukaista korvausta luoton ennaikaiseen takaisinmaksuun suoraan liittyvistä vahingoista, jos laissa ei suljeta pois ennaikaisesta takaisinmaksusta suoritettavan korvauksen laskemista.

Pankki laskee vahingon käyttäen aktiiva–passiiva-menetelmää, jossa otetaan huomioon erityisesti

- *tällä välin muuttunut korkotaso*
- *luotosta alun perin sovitut maksuvirrat, pankin menettämä voitto*
- *ennenaikaiseen takaisinmaksuun liittyvät hallintokulut (käsittelymaksu) sekä*
- *ennenaikaisen takaisinmaksun seurauksena säästetyt riski- ja hallinnointikustannukset.*

Näin laskettua ennenaikaisesta takaisinmaksusta maksettavaa korvausta, jos se on korkeampi, pienennetään siten, että se vastaa seuraavista kahdesta määrästä alhaisempaa:

- *1 prosentti tai, jos ennenaikaisen ja sovitun takaisinmaksun välinen ajanjakso on alle vuosi, 0,5 prosenttia ennenaikaisesti takaisin maksetusta määrästä,*
- *niiden korkojen määrä, jotka luotonottaja olisi maksanut ennenaikaisen ja sovitun takaisinmaksun välisenä ajanjaksona.”*

4 Neljännessä menettelyssä tämän lausekkeen sanamuoto on seuraava:

”Pankki voi vaatia asianmukaista korvausta luoton ennenaikaiseen takaisinmaksuun suoraan liittyvistä vahingoista.

Pankki laskee vahingon Bundesgerichtshofin vahvistamien talousmatemaattisten edellytysten mukaisesti, joissa otetaan huomioon erityisesti

- *tällä välin muuttunut korkotaso*
- *luotosta alun perin sovitut maksuvirrat, pankin menettämä voitto*
- *ennenaikaiseen takaisinmaksuun liittyvät hallinnolliset kulut (käsittelymaksut) ja*
- *ennenaikaisen takaisinmaksun seurauksena säästetyt riski- ja hallinnointikustannukset.*

Näin laskettua ennenaikaisesta takaisinmaksusta maksettavaa korvausta, jos se on korkeampi, pienennetään siten, että se vastaa seuraavista kahdesta määrästä alhaisempaa

- *1 prosentti tai, jos ennenaikaisen ja sovitun takaisinmaksun välinen ajanjakso on alle vuosi, 0,5 prosenttia ennenaikaisesti takaisin maksetusta määrästä,*

– niiden korkojen määrä, jotka luotonottaja olisi maksanut enneaikaisen ja sovitun takaisinmaksun välisenä ajanjaksona.”

- 5 Menettelyissä 1, 2 ja 3 lainoja ei ollut vielä maksettu kokonaisuudessaan, kun peruuttamisilmoitus tehtiin, toisin kuin neljännessä menettelyssä.
- 6 Peruuttamisilmoituksen jälkeen menettelyjen 1 ja 3 kantajat tarjosivat vastaajille ajoneuvon noutamista suorittamiensa maksujen samanaikaista takaisinmaksua vastaan. Neljännessä menettelyssä kantaja tarjosi kannekirjelmässä nimenomaisesti ajoneuvon luovuttamista vastaajan kotipaikassa. Toisessa menettelyssä tätä koskevia tietoja ei esitetty.

Pääasian asianosaisten keskeiset perustelut

- 7 Kantajat katsovat, että heidän peruuttamisilmoituksensa on pätevä, koska peruuttamisen määräaika ei ole alkanut kuluu riittämättömien pakollisten tietojen vuoksi. Vastaajat katsovat, että ne ovat toimittaneet kaikki tiedot asianmukaisesti ja että peruuttaminen on tehty myöhässä.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

- 8 Kanteiden menestyminen riippuu siitä, oliko luottosopimusten peruuttamisilmoitus pätevä ja voivatko vastaajat mahdollisesti esittää oikeuden menettämistä passiivisuuden perusteella koskevan väitteen tai peruuttamisoikeuden väärinkäyttöä koskevan väitteen.
- 9 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esittää ennakkoratkaisukysymyksistä yksityiskohtaisesti seuraavaa:
- 10 Kysymykset 1.a ja b: Kysymyksiä koskevat toteamukset vastaavat olennaisin osin ennakkoratkaisupyynnön C-47/21 kysymyksiin 1.a ja b liittyviä toteamuksia. Tältä osin viitataan ennakkoratkaisupyynnön C-47/21 tiivistelmän 15–24 kohtaan.
- 11 Kysymys 2.a (lainakorkoa koskevat tiedot): Tätä kysymystä koskevat toteamukset vastaavat olennaisin osin ennakkoratkaisupyynnön C-38/21 ja C-47/21 kysymykseen 2.a liittyviä toteamuksia. Tältä osin viitataan ennakkoratkaisupyynnön C-38/21 tiivistelmän 14–16 kohtaan.
- 12 Kysymys 2.b: Ennakkoratkaisukysymys 2.b aa, joka koskee enneaikaisesta takaisinmaksusta maksettavaa korvausta koskevien tietojen tarvittavaa täsmällisyyttä ja joka on esitetty myös ennakkoratkaisupyynnöissä C-155/20 (kysymys 2) ja C-187/20 (kysymys 4.a), on muotoiltu kohdennetummin nyt käsiteltävässä pyynnössä. Molemmissa edellä mainituissa menettelyissä tiedusteltiin, onko luottosopimuksessa mainittava konkreettinen, kuluttajalle ymmärrettävä laskentamenetelmä sen korvauksen määrittämiseksi, joka on maksettava, jos luotto maksetaan takaisin enneaikaisesti, jotta kuluttaja voi

laskea ainakin likimain sen korvauksen suuruuden, joka hänen on maksettava sopimuksen ennaaikaisesta päättämisestä.

- 13 Nyt käsiteltävässä ennakkoratkaisupyynnössä kysytään lisäksi sitä, onko luottosopimuksen sisältämien tietojen, jotka koskevat lainan ennaaikaisesta takaisinmaksusta maksettavaa korvausta, oltava niin täsmällisiä, että kuluttaja voi laskea maksettavan korvauksen suuruuden ainakin likimääräisesti. Koska direktiivin 2008/48 10 artiklan 2 kohdan r alakohdan mukaan tiedot, jotka koskevat luotonantajan oikeutta korvaukseen ja kyseisen korvauksen laskentatapaa, on annettava selkeästi ja tiiviisti, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen näkemyksen mukaan tietojen on oltava niin täsmällisiä, että kuluttaja voi arvioida maksettavan korvauksen suuruuden ainakin likimääräisesti. Edellä toistetuissa ennaaikaisesta takaisinmaksusta maksettavaa korvausta koskevissa lausekkeissa esitetyn kaltainen viittaus laskentaperusteisiin, jotka oikeuskäytännön mukaan on otettava huomioon ennaaikaisesta takaisinmaksusta maksettavaa korvausta määrittäessä, vaikuttaa näin ollen liian epätarkalta.
- 14 Jos kysymykseen 2.b aa vastataan myöntävästi, on tiedusteltava, seuraako tästä, että jos ennaaikaisesta takaisinmaksusta maksettavan korvauksen määrää koskevat tiedot ovat liian epätasällisiä, peruuttamisen määräaika ei ala kulua, vaan määräaika voi alkaa kulua vasta, kun tiedot toimitetaan jälkikäteen (kysymys 2.b bb). Kansallisessa oikeuskäytännössä ja oikeuskirjallisuudessa annetaan erilaisia vastauksia tähän kysymykseen.
- 15 Bundesgerichtshofin (liittovaltion ylin tuomioistuin, Saksa, jäljempänä BGH) mukaan ennaaikaisesta takaisinmaksusta maksettavan korvauksen laskemista koskevien riittämättömien tietojen antaminen johtaa ainoastaan siihen seuraamukseen, että oikeus BGB:n 502 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädettyyn korvaukseen ennaaikaisesta takaisinmaksusta lakkaa. Sen mukaan lainsäätäjän lainsäädännöllisestä lähestymistavasta, jonka mukaan silloin, kun tiedot ovat puutteellisia, peruuttamisen määräaika voi alkaa kulua vasta kun tiedot on toimitettu jälkikäteen, olisi poikettava ennaaikaisesta takaisinmaksusta maksettavaa korvausta koskevien tietojen yhteydessä. Pakollisten tietojen esittämisellä jälkikäteen ei ole tässä yhteydessä merkitystä, koska oikeus ennaaikaisesta takaisinmaksusta maksettavaan korvaukseen ei tulisi uudelleen voimaan, ja ennaaikaisesta takaisinmaksusta maksettavaa korvausta koskevan oikeuden lakkaaminen on direktiivin 2008/48 23 artiklassa tarkoitettu riittävän tehokas, oikeasuhteinen ja varoittava seuraamus. BGH katsoo lisäksi, ettei tämän näkemyksen oikeellisuutta ei ole perusteltua epäillä.
- 16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, ettei tämä oikeuskäytäntö ole yhteensopiva direktiivin 2008/48 10 artiklan 2 kohdan r alakohdan ja 14 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdan kanssa, koska jäsenvaltiot eivät voi poiketa direktiivistä peruuttamisen määräajan alkamisajankohdan osalta unionin oikeudessa vahvistetun täydellisen yhdenmukaistamisen vuoksi. Jos lainsäätäjä ei saa säätää kansallisessa oikeudessa määräajan alkamista koskevista edellytyksistä,

jotka ovat vähemmän tiukkoja kuin mitä direktiivissä säädetään, tämän on koskettava sitä suuremmalla syyllä kansallisia tuomioistuimia.

- 17 Kysymykset 2.c ja d: Nämä kysymykset vastaavat ennakkoratkaisupyyntöä C-38/21 kysymyksiä 2.d ja e.
- 18 Kysymykset 3.a–f (oikeuden menettäminen) ja 4.a–f (oikeuden väärinkäyttö): Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämät toteamukset vastaavat ennakkoratkaisupyyntöjen C-38/21 ja C-47/21 kysymyksiä 3.a–f ja 4.a–f koskevia toteamuksia. Tältä osin viitataan ennakkoratkaisupyyntöä C-38/21 tiivistelmän 18–39 kohtaan.
- 19 Ainoa ero tässä kyseessä oleviin tilanteisiin on se, että kysymyksissä 3.c ja d sekä 4.c ja d tiedustellaan, sovelletaanko edellytyksiä tai esteitä, joita kysymykset koskevat, myös jo päättyneisiin sopimuksiin. Tämä näkökohta koskee näin ollen erityisesti neljättä nyt tarkasteltavaa tapausta, jossa luotto on jo maksettu takaisin. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen näkemyksen mukaan kuluttaja ei ole voinut käyttää peruuttamisoikeuttaan pätevästi sopimuksen voimassaoloaikana eikä sen jälkeen, koska hänellä ei ole ollut riittäviä tietoja peruuttamisoikeudestaan. Siksi ei ole mitään syytä olettaa, että kuluttaja olisi menettänyt peruuttamisoikeutensa sopimuksen päättyessä tai että peruuttamisoikeutta olisi käytetty väärin.
- 20 BGH:n oikeuskäytännössä tällaisessa tapauksessa olettamana on oikeuden menettäminen tai oikeuden väärinkäyttö. Koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on kuitenkin epävarma tämän yhteensopivuudesta unionin oikeuden kanssa, se tiedustelee asiaa unionin tuomioistuimelta.
- 21 Ennakkoratkaisukysymykset 5.a ja 5.b: Tältä osin esitetyt toteamukset vastaavat ennakkoratkaisupyyntöä C-47/21 kysymyksen 5 osalta esitettyjä toteamuksia (ks. vastaavasti kyseisen ennakkoratkaisupyyntöä tiivistelmän 34–41 kohta).
- 22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa esitettyjen neljän tapauksen osalta, että kysymykset 5.a ja b ovat merkityksellisiä ainoastaan tapauksissa 1, 2 ja 3. Jos BGB:n 358 §:n 4 momentin ensimmäisen virkkeen ja 357 §:n 4 momentin ensimmäisen virkkeen perusteella on katsottava, että kantajat ovat velvollisia tekemään suorituksensa ensimmäisenä ja palauttamaan ajoneuvon ja että kanne, joka koskee suoritusten palauttamista ilman että kantaja tekee suorituksensa ensimmäisenä, on perusteltu vain, jos velkoja on syyllistynyt velkojan viivästykseen, silloin menettelyissä nostetut kanteet olisi hylättävä perusteettomina, koska nyt tarkastelevissa tapauksissa kantajat eivät ole luovuttaneet ajoneuvoa vastaajille eivätkä he ole osoittaneet toimittaneensa ajoneuvoa vastaajille. He eivät myöskään ole väittäneet, ettei vastaaja ole ottanut vastaan heidän suoritustaan.
- 23 Neljännessä tapauksessa BGB:n 348 §:ssä säädetty palauttamisvelvollisuus on täytettävä yhtä aikaa pankin suoritusta vastaan. Tässä tapauksessa kansallisen oikeuden nojalla BGB:n 273 §:n 1 momentin ja 274 §:n 1 momentin mukainen

kanne on näin ollen mahdollinen ilman, että vastaajan on oltava syyllistynyt viivästyksen suorituksen vastaanottamisessa.

- 24 Kysymys 6: Tältä osin esitetyt toteamukset vastaavat ennakkoratkaisupyynnöissä C-336/20 (kysymys 4) ja C-47/21 (kysymys 6) esitettyä vastaavaa kysymystä koskevia toteamuksia. Tältä osin viitataan ennakkoratkaisupyynnön C-336/20 tiivistelmän 30–33 kohtaan.

TYÖASIAKIRJA